

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет післядипломної освіти

Кафедра інфекційних хвороб

ЗАТВЕРДЖУЮ

В. о. проректора

з науково-педагогічної роботи

Світлана КОТЮЖИНСЬКА

2022 р.

**РОБОЧА ПРОГРАМА (ІНДИВІДУАЛЬНА)
ДЛЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ**

З СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ» – 14.01.13

Тривалість очної частини – 6 місяців

Освітня складова	94 годин (3,13 кредитів ECTS)
Аудиторна робота	
Лекції	0 годин
Семінари	54 години
Практичні заняття	40 годин
СРС	842 години (28,07 кредитів ECTS)
Практична складова	2496 годин (83,2 кредитів ECTS)
Всього	3432 години (114,4 кредитів ECTS)

Робочу програму склала професор Чабан Т.В. на основі Наказу Міністерства охорони здоров'я України від 14 липня 2022 року № 1219 «Про затвердження примірних програм підготовки в інтернатурі за спеціальностями «Акушерство та гінекологія», «Внутрішні хвороби», «Дитяча хірургія», «Епідеміологія», «Неврологія», «Офтальмологія», «Ортопедія і травматологія», «Педіатрія», «Психіатрія», «Хірургія», «Стоматологія», «Медична психологія», «Медицина невідкладних станів», «Інфекційні хвороби»».

Програму обговорено на засіданні кафедри інфекційних хвороб

« 29 » 08 2022 р Протокол № 1

Завідувач кафедри _____

Тетяна ЧАБАН

Програму ухвалено на засіданні предметної циклової методичної комісії

« 31 » 08 2022 р. Протокол № 1

Декан ФПО _____

Костянтин ШЕВЧЕНКО-БІТЕНСЬКИЙ

Одеса 2022

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму інтернатури за спеціальністю «Інфекційні хвороби» розроблено відповідно до Наказу МОЗ України № 1254 від 22.06.2021 р. «Положення про інтернатуру та вторинну (лікарську) спеціалізацію» та Наказу Міністерства охорони здоров'я України від 14 липня 2022 року № 1219 «Про затвердження примірних програм підготовки в інтернатурі за спеціальностями «Акушерство та гінекологія», «Внутрішні хвороби», «Дитяча хірургія», «Епідеміологія», «Неврологія», «Офтальмологія», «Ортопедія і травматологія», «Педіатрія», «Психіатрія», «Хірургія», «Стоматологія», «Медична психологія», «Медицина невідкладних станів», «Інфекційні хвороби»». Інтернатура є обов'язковою формою післядипломної підготовки лікаря.

До інтернатури зараховують випускників закладів вищої освіти галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина», які отримали диплом про другий (магістерський) ступінь вищої освіти. Зарахування до інтернатури громадян України відбувається за направленням на проходження програми підготовки в інтернатурі за результатами рейтингового розподілу в інтернатуру. Іноземці та особи без громадянства крім диплома про вищу освіту мають надати довідку про навчання за кошти фізичних (юридичних) осіб.

Метою інтернатури за спеціальністю «Інфекційні хвороби» є формування та вдосконалення професійних компетенцій лікаря-спеціаліста в умовах надання первинної, спеціалізованої, високотехнологічної, медико-соціальної та паліативної медичної допомоги.

Основним завданням інтернатури є підвищення рівня практичної та теоретичної підготовки лікарів-інтернів, їх професійної готовності до самостійної діяльності за фахом «Інфекційні хвороби». Після закінчення інтернатури інтерну присвоюється звання «лікар-інфекціоніст».

Програма підготовки триває 2 роки (22 місяці) та складається з двох частин: освітньої та практичної (114,4 кредитів ECTS - 3432 годин; з них освітня частина – 936 годин, практична частина – 2496 годин). Освітня частина інтернатури проводиться в закладі вищої освіти, що здійснює підготовку лікарів-інтернів. Тривалість освітньої частини інтернатури складає три місяці за один рік навчання (всього 6 місяців). Практична частина інтернатури тривалістю 14 місяців проводиться на базі стажування лікарів-інтернів. Початок програми підготовки в інтернатурі з 01 серпня на базі стажування.

Підготовка лікарів-інтернів проводиться за індивідуальними навчальними планами. За період підготовки в інтернатурі лікарі-інтерни повинні оволодіти відповідними компетенціями, знаннями та навичками, які визначені індивідуальним навчальним планом та програмою підготовки в інтернатурі.

Зміст програми охоплює весь обсяг теоретичних і практичних знань, умінь і практичних навичок, необхідних лікарю-інфекціоністу для самостійної роботи й надання кваліфікованої допомоги хворим. Основним блоком програми є курс (освітній компонент) – самостійна частина програми, в якій подано значну за обсягом теоретичну інформацію з певної галузі інфекційних хвороб або суміжних дисциплін. Курси розбиті на окремі розділи. Для полегшення орієнтації у програмі та впорядкування інформації, курси й розділи закодовано.

Основну частину програми складають 17 курсів (освітніх компонентів). У програмі також передбачені підготовка за суміжними дисциплінами (18–21): невідкладні стани, фтизіатрія, епідеміологія, клінічна імунологія, імунопрофілактика.

До додаткової програми включено курси (обов'язкові та вибіркові освітні компоненти) з військово-медичної та військово-спеціальної підготовки, променева медицина, медична інформатика, медичного права, медичної психології, симуляційна медицина, трансплантологія, клінічна лабораторна діагностика. Для виконання програми підготовки передбачено такі види занять: лекції, практичні заняття, різні види семінарів. Лекційні години складають до 5 % від загального обсягу навчальних годин. З найбільш актуальних тем програми лікарі-інтерни складають реферати (8-10 за рік), які обговорюють на семінарських заняттях.

Теоретична (освітня) підготовка передбачає обов'язкове відвідування лекцій, практичних і семінарських занять, підготовку рефератів, участь у науково-практичних, клінічних і патологоанатомічних конференціях, відвідування засідань наукового товариства. Практична підготовка спеціалістів передбачає курацію та клінічний розгляд хворих, участь у консилиумах, консультаціях, оволодіння практичними навичками. Самостійну позааудиторну роботу (вивчення рекомендованої літератури, періодичних видань, аналіз архівних матеріалів базового закладу охорони здоров'я тощо) лікар-інтерн виконує в бібліотеці навчального закладу, навчальних кабінетах, лабораторіях, комп'ютерних класах із доступом до мережі Інтернет.

Під час проходження освітньої частини програми інтернатури на лікарів-інтернів в закладі вищої освіти поширюються правила внутрішнього розпорядку та норми положення про організацію освітнього процесу відповідного закладу вищої освіти, під час проходження практичної частини програми інтернатури – правила внутрішнього розпорядку, встановлені для працівників цього закладу охорони здоров'я.

Під час проходження практичної частини програми інтернатури на базі стажування лікарів-інтернів, лікарі-інтерни працюють під керівництвом куратора лікарів-інтернів, а під час проходження освітньої частини програми підготовки в інтернатурі у закладі вищої освіти керівництво здійснює закріплений за ним керівник групи (викладач профільної кафедри).

Оцінювання проходження інтернатури складається з проміжного та підсумкового контролю у формі атестації для визначення знань і практичних навичок з присвоєнням звання «лікар-інфекціоніст» згідно з Порядком, затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 22 лютого 2019 року № 446, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 25 березня 2019 року за № 293/33264.

Для працевлаштування на посаду лікаря-інфекціоніста проходження інтернатури є обов'язковим.

Паспорт програми

Галузь знань	22 Охорона здоров'я
Кваліфікація	Лікар-спеціаліст
Спеціальність	Інфекційні хвороби
Звання, що присвоюється лікарю-інтерну	Лікар-інфекціоніст
Тривалість навчання	2 роки
Кількість кредитів ЄКТС	114,4
Пререквізити (передумови)	Освітня кваліфікація: магістр медицини за спеціальністю 222 Медицина Професійна кваліфікація: лікар
Форма навчання	Очна, денна
Постреквізити (вторинна спеціалізація)	Дитячі інфекційні хвороби
Мова викладання	Українська

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Мета та завдання програми інтернатури

Метою інтернатури є первинна спеціалізація лікарів-інтернів з інфекційних хвороб, їх практична підготовка та підвищення професійного рівня до самостійної лікарської діяльності в інфекційних відділеннях лікарень і кабінетах інфекційних захворювань поліклінік, набуття ними для цього всіх необхідних компетенцій.

Завданнями програми інтернатури є забезпечення теоретичної та практичної підготовки лікаря-інфекціоніста з питань:

профілактики (попередження виникнення інфекційних захворювань серед населення шляхом проведення профілактичних і протиепідемічних заходів; проведення профілактичних медичних оглядів, диспансеризації);

діагностики (діагностика інфекційних захворювань на підставі володіння клінічними, лабораторними, інструментальними методами дослідження; діагностика невідкладних станів);

лікування (надання спеціалізованої медичної допомоги, надання невідкладної допомоги);

реабілітації (проведення медичної реабілітації);

психолого-педагогічної діяльності (формування в населення, пацієнтів і членів їх родин мотивації, спрямованої на збереження та зміцнення власного здоров'я та здоров'я осіб, які оточують);

організації та управління (застосування основних принципів організації надання медичної допомоги в ЛПЗ та їх структурних підрозділах; організація проведення медичної експертизи; організація оцінювання якості надання медичної допомоги пацієнтам; ведення обліково-звітної документації; створення сприятливих умов для

пацієнтів і діяльності медичного персоналу у структурних підрозділах ЛПЗ з урахуванням вимог техніки безпеки та охорони праці).

Законодавчі та нормативні акти розроблення програми

- Конституція України
- Закон України «Про освіту»
- Законі України «Про вищу освіту»
- Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я».
- Наказ МОЗ України № 1254 від 22.06.2021 «Положення про інтернатуру та вторинну лікарську (провізорську) спеціалізацію»
- Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 14 липня 2022 року № 1219 «Про затвердження примірних програм підготовки в інтернатурі за спеціальностями «Акушерство та гінекологія», «Внутрішні хвороби», «Дитяча хірургія», «Епідеміологія», «Неврологія», «Офтальмологія», «Ортопедія і травматологія», «Педіатрія», «Психіатрія», «Хірургія», «Стоматологія», «Медична психологія», «Медицина невідкладних станів», «Інфекційні хвороби»»
- European Standards of Postgraduate Medical Specialist Training «Training Requirements for the Specialty of Infectious Diseases», European Board of Infectious Diseases, Bruxelles, 2018
- Методичні рекомендації щодо розроблення стандартів вищої освіти (наказ Міністерства освіти та науки України № 1254 від 01.10.2019 р.)

Характеристика професійної діяльності

На лікарів-інтернів під час проходження освітньої частини програми інтернатури в закладі вищої освіти поширюються правила внутрішнього розпорядку та норми положення про організацію освітнього процесу відповідного закладу вищої освіти, під час проходження практичної частини програми інтернатури – правила внутрішнього розпорядку, встановлені для працівників цього закладу охорони здоров'я. Під час проходження практичної частини програми інтернатури на базі стажування лікарів-інтернів, лікарі-інтерни працюють під керівництвом куратора лікарів-інтернів, а під час проходження освітньої частини програми підготовки в інтернатурі у закладі вищої освіти керівництво здійснює закріплений за ним керівник групи.

Лікарі-інтерни мають право:

- користуватися лабораторіями, кабінетами, аудиторіями, читальними залами, бібліотеками та іншими навчальними і допоміжними підрозділами бази стажування лікарів-інтернів та закладу вищої або післядипломної освіти, що здійснює підготовку лікарів-інтернів, в якому вони навчаються в інтернатурі;
- брати участь у виробничих нарадах кафедр в частині обговорення питань удосконалення освітнього процесу та інших питань, пов'язаних з навчанням, побутом лікарів-інтернів;

- здійснювати діяльність з відповідної спеціальності з прогресивним рівнем складності під час проходження програми інтернатури;
- ініціювати зміну бази стажування лікарів-інтернів, у разі, якщо невиконання програми інтернатури в інтернатурі за результатами проміжного контролю сталося з вини бази стажування лікарів-інтернів.

Лікарі-інтерни зобов'язані:

- набувати, поглиблювати і удосконалювати теоретичні знання, вміння і навички;
- у повному обсязі та своєчасно виконувати програму підготовки в інтернатурі та індивідуальний навчальний план;
- чітко дотримуватися інструкцій керівника та куратора лікарів-інтернів на базі стажування лікарів-інтернів, що стосуються діяльності лікарів-інтернів.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ

ОК 1. ОРГАНІЗАЦІЯ НАДАННЯ ДОПОМОГИ ІНФЕКЦІЙНИМ ХВОРИМ В УКРАЇНІ

- 1.1. Основи законодавства України про охорону здоров'я та директивні документи, що визначають діяльність органів і закладів охорони здоров'я
- 1.2. Організація інфекційної служби і основні напрямки боротьби з інфекційними хворобами в сучасних умовах
- 1.3. Принципи організації стаціонарної допомоги інфекційним хворим
- 1.4. Принципи організації амбулаторно-поліклінічної допомоги інфекційним хворим, кабінету інфекційних захворювань

ОК 2. ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ

- 2.1. Поняття про інфекційний процес
 - 2.1.1. Збудники інфекційних захворювань. Класифікація інфекційних захворювань
 - 2.1.2. Загальні епідеміологічні аспекти інфекційної патології
 - 2.1.3. Неспецифічні механізми резистентності організму
 - 2.1.4. Клінічні аспекти імунології
- 2.2. Загальні принципи і методи діагностики інфекційних хвороб
 - 2.2.1. Анамнез та епідеміологічний анамнез
 - 2.2.2. Клінічна діагностика
 - 2.2.3. Використання лабораторних методів дослідження
 - 2.2.4. Методи інструментального дослідження та їх оцінка
 - 2.2.5. Принципи формування діагнозу
- 2.3. Загальні підходи до терапії інфекційних хворих на догоспітальному та госпітальному етапах.
 - 2.3.1. Принципи етіотропної терапії
 - 2.3.2. Засоби патогенетичної терапії
 - 2.3.3. Ускладнення застосування лікарських препаратів у практиці лікаря-інфекціоніста. Медикаментозна хвороба: класифікація, патогенез та клініка різних форм, діагностика, лікування, профілактика

2.4. Загальні підходи до реабілітації та диспансеризації хворих на інфекційні захворювання

2.4.1. Принципи реабілітації, диспансеризації хворих на інфекційні захворювання. Функції та організація роботи лікаря КІЗ

2.4.2. Особливості спостереження за особами із «декретованого контингенту»

2.5. Принципи профілактики інфекційних хвороб

2.5.1. Специфічна профілактика інфекційних хвороб. Вакцинопрофілактика.

2.5.2. Неспецифічна профілактика інфекційних хвороб

2.5.3. Дезінфекція

2.5.3.1. Методи та засоби дезінфекції в осередку інфекційних хвороб

2.5.3.2. Методи та засоби дезінфекції в інфекційних стаціонарах. Профілактика внутрішньолікарняного інфікування

2.5.3.3. Методи та засоби дезінфекції при особливо небезпечних інфекціях

2.5.4. Дезінсекція та дератизація

ОК 3. ОСНОВНІ КЛІНІЧНІ СИМПТОМИ ТА СИНДРОМИ ПРИ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБАХ

3.1. Семіотика інфекційних хвороб. Поняття термінів «симптом» та «синдром»

3.2. Основні клінічні синдроми: інтоксикаційний, дегідратаційний, гепатолієнальний, діареї, катаральний, респіраторний, менінгеальний, судомний, артралгічний, лімфаденопатії, жовтяничний, екзантеми та енантеми

3.3. Типи та диференційна діагностика гарячок

ОК 4. ІНФЕКЦІЇ ТА ІНВАЗІЇ З ПЕРЕВАЖНО ФЕКАЛЬНО-ОРАЛЬНИМ МЕХАНІЗМОМ ЗАРАЖЕННЯ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація

4.1. Черевний тиф і паратифи А, В, С

4.2. Сальмонельоз

4.2. Харчові токсикоінфекції

4.3. Шигельоз

4.4. Ботулізм

4.5. Вірусні діареї

4.6. Ешеріхіози

4.7. Кишковий ієрсиніоз, псевдотуберкульоз

4.8. Кампілобактеріоз

4.9. Протозойні інвазії кишечника

4.9.1. Амебіаз

4.9.2. Балантидіаз

4.9.3. Лямбліоз

4.9.4. Криптоспоридіоз

4.10. Гельмінтози

4.10.1. Клас: нематодози

4.10.1.1. Ентеробіоз

4.10.1.2. Аскаридоз

- 4.10.1.3. Трихоцефальоз
- 4.10.1.4. Стронгілоїдоз
- 4.10.1.5. Анкілостомідози
- 4.10.1.6. Трихінельоз
- 4.10.1.7. Дирофіляріоз
- 4.10.1.8. Філяріїдози
 - 4.10.1.8.1. Вухеріоз
 - 4.10.1.8.2. Лоаоз
 - 4.10.1.8.3. Онхоцеркоз
 - 4.10.1.8.4. Мансонельоз
- 4.10.2. Клас: цестодози
 - 4.10.2.1. Теніаринхоз
 - 4.10.2.2. Теніоз
 - 4.10.2.3. Гіменолепідоз
 - 4.10.2.4. Дифілоботріоз
 - 4.10.2.5. Ехінококоз
 - 4.10.2.5.1. Гидативний ехінококоз
 - 4.10.2.5.2. Альвеолярний ехінококоз
 - 4.10.2.5.3. Інші види ехінококозу
 - 4.10.2.5.4. Цистицеркоз
- 4.10.3. Клас: трематодози
 - 4.10.3.1. Опісторхоз
 - 4.10.3.2. Шистосомози
 - 4.10.3.3. Фасціольоз
 - 4.10.3.4. Клонорхоз
 - 4.10.3.5. Парагонімоз

ОК 5. ВІРУСНІ ГЕПАТИТИ

- 5.1. Анатомо-фізіологічні особливості печінки і жовчних шляхів
 - 5.1.1. Структура і функції печінки
 - 5.1.2. Обмін білірубіну та його порушення
 - 5.1.3. Патоморфологія печінки
- 5.2. Методи діагностики, що використовуються для обстеження хворих на вірусні гепатити
 - 5.2.1. Загальноклінічні методи дослідження
 - 5.2.2. Біохімічні методи дослідження
 - 5.2.3. Інструментальні методи дослідження
 - 5.2.4. Специфічні методи дослідження
- 5.3. Диференційна діагностика жовтяниць
 - 5.3.1. Надпечінкові жовтяниці
 - 5.3.2. Паренхіматозні жовтяниці
 - 5.3.3. Підпечінкові жовтяниці
- 5.4. Жовтяниці у вагітних: класифікація, етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація
- 5.5. Класифікація вірусних гепатитів
- 5.6. Етіологія та епідеміологія вірусних гепатитів А, В, D, С, Е

- 5.7. Патогенез вірусних гепатитів А, В, D,С, Е
- 5.8. Інші вірусні гепатити
- 5.9. Клінічні особливості перебігу гострих та хронічних вірусних гепатитів
- 5.10. Мікст-гепатити
- 5.11. Діагностика та диференційна діагностика вірусних гепатитів
- 5.12. Наслідки вірусних гепатитів
- 5.13. Принципи лікування гострих та хронічних вірусних гепатитів
 - 5.13.1. Етіотропна терапія
 - 5.13.2. Патогенетична терапія
 - 5.13.3. Симптоматичні засоби та інші методи лікування
- 5.14. Реабілітація та диспансеризація
- 5.15. Профілактика

ОК 6. ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ З ПОВІТРЯНО-КРАПЛИННИМ ШЛЯХОМ ПЕРЕДАЧІ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація

- 6.1. Грип
 - 6.1.1. Сезонний
 - 6.1.2. Пандемічний
 - 6.1.3. Пташиний
- 6.2. Гострі респіраторні вірусні інфекції
 - 6.2.1. Парагрип
 - 6.2.2. Аденовірусна інфекція
 - 6.2.3. Риновірусна інфекція
 - 6.2.4. Реовірусна інфекція
 - 6.2.5. Респіраторно-синцитіальна інфекція
 - 6.2.6. Коронавірусна інфекція. Тяжкий гострий респіраторний синдром (SARS). COVID-19
 - 6.2.7. Бокавірусна інфекція
 - 6.2.8. Метапневмовірусна інфекція
- 6.3. Атипові пневмонії
 - 6.3.1. Респіраторний мікоплазмоз
 - 6.3.2. Респіраторний хламідіоз
 - 6.3.3. Орнітоз
 - 6.3.4. Легіонельоз
 - 6.3.5. Пневмоцистоз
- 6.4. Герпесвірусні інфекції (етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація)
 - 6.4.1. Захворювання, викликані вірусами простого герпесу (HSV-1/2)
 - 6.4.2. Вітряна віспа та оперізуючий герпес (VZV)
 - 6.4.3. Захворювання, спричинені вірусом Епштейна-Барр (EBV-інфекція)
 - 6.4.5. Цитомегаловірусна інфекція (CMV)
 - 6.4.6. Раптова екзантема (HHV-6)
 - 6.4.7. Синдром хронічної втоми (HHV-7)
 - 6.4.8. Саркома Капоши (HHV-8)

6.5. Бактеріальні крапельні інфекції: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація

6.5.1. Ангіна

6.5.2. Дифтерія

6.5.3. Скарлатина

ОК 7. «ДИТЯЧІ» ІНФЕКЦІЇ У ДОРΟΣЛИХ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація, карантинні засоби

7.1. Кір

7.2. Краснуха

7.3. Епідемічний паротит

7.4. Кашлюк та паракашлюк

7.5. Парвовірусна інфекція

ОК 8. ТРАНСМІСИВНІ ІНФЕКЦІЇ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація

8.1. Рикетсіози

8.1.1. Епідемічний висипний тиф та хвороба Бріла

8.1.2. Ендемічний (щурячий, блошиний) висипний тиф

8.1.3. Ку-гарячка

8.1.4. Кліщовий пароксизмальний рикетсіоз

8.1.5. Марсельська гарячка

8.1.6. Везикульозний рикетсіоз

8.1.7. Північно-азіатський кліщовий рикетсіоз

8.1.8. Гарячка цуцугамуші

8.2. Бартонельози

8.2.1. Хвороба Карріона

8.2.2. Волинська гарячка

8.2.3. Хвороба від котячих подряпин.

8.3. Ерліхіози

8.3.1. Гранулоцитарний анаплазмоз людини

8.3.2. Моноцитарний ерліхіоз людини

8.4. Трипаносомози

8.4.1. Африканський трипаносомоз

8.4.2. Американський трипаносомоз

8.5. Системний кліщовий бореліоз

8.6. Малярія

8.7. Арбовірусні енцефаліти (загальна характеристика)

8.7.1. Кліщовий енцефаліт

8.7.2. Японський енцефаліт

8.8. Лейшманіози

8.8.1. Вісцеральний лейшманіоз

8.8.2. Шкірний лейшманіоз

8.9. Бабезіоз

ОК 9. ЗООНОЗНІ ІНФЕКЦІЇ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація

9.1. Бруцельоз

9.2. Геморагічні гарячки

9.2.1. Геморагічна гарячка Кримська-Конго

9.2.2. Омська геморагічна гарячка

9.2.3. Гарячка Денге

9.2.4. Хантавірусна інфекція

9.2.4.1. Геморагічна гарячка з нирковим синдромом

9.2.4.2. Хантавірусний кардіопульмональний синдром

9.2.5. Геморагічна гарячка долини Рифт-Валлі

9.2.6. Москітна гарячка

9.3. Сибірка

9.4. Токсоплазмоз

9.5. Туляремія

9.6. Коксієльоз

9.7. Сап

9.8. Меліюїдоз

9.9. Ящур

9.10. Лептоспіроз

ОК 10. РАНОВІ ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація

10.1. Пращець

10.2. Сказ

10.3. Бешиха

10.4. Еризипелоїд

10.5. Лепра

10.6. Паровакціна

ОК 11. ОСОБЛИВО НЕБЕЗПЕЧНІ ХВОРОБИ, КАРАНТИННІ ІНФЕКЦІЇ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація

11.1. Холера

11.2. Чума

11.3. Особливо небезпечні геморагічні гарячки: Ебола, Ласса, Марбург, Жовта

11.5. Натуральна та зоонозна мавпяча віспа

ОК 12. НЕЙРОІНФЕКЦІЇ ТА ІНФЕКЦІЇ З ПЕРВАЖНИМ УРАЖЕННЯМ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація

12.1. Менінгококова інфекція

12.2. Пневмококова інфекція

12.3. Кліщовий, японський та каліфорнійський енцефаліти

12.4. Гарячка Західного Нілу

12.5. Поліомієліт

12.6. Ентеровірусні захворювання Коксаки та ЕСНО

ОК 13. СЕПСИС

- 13.1. Сучасні уявлення про етіопатогенез сепсису
 - 13.1.1. Найчастіші збудники сепсису в сучасних умовах. Проблеми резистентності та полірезистентності
 - 13.1.2. Системна запальна реакція та її імунологічні маркери. Значення цитокінів та інших медіаторів запалення в розвитку системної запальної відповіді
- 13.2. Клінічні прояви сепсису: ураження органів та систем
 - 13.2.1. Класифікація сепсису. Клініко-патогенетичні форми хвороби
 - 13.2.2. Основні симптоми захворювання
- 13.3. Синдром поліорганної недостатності та його клінічні прояви.
- 13.4. Сучасні критерії діагностики сепсису
- 13.5. Лікування
 - 13.5.1. Антибактеріальна терапія
 - 13.5.2. Патогенетична терапія

ОК 14. ВІЛ-ІНФЕКЦІЯ

- 14.1. Етіологія ВІЛ-інфекції
- 14.2. Епідеміологія ВІЛ-інфекції. Нормативно-правові документи, що регламентують боротьбу з ВІЛ-інфекцією
- 14.3. Імунологічні порушення при ВІЛ-інфекції. СНІД-індикаторні хвороби.
- 14.4. Патогенез
- 14.5. Стадії і клінічні прояви
- 14.6. СНІД-асоційовані інфекції та інвазії
- 14.7. Діагностика ВІЛ-інфекції/СНІДУ
- 14.8. Лікування ВІЛ-інфекції/СНІДУ
- 14.9. ВІЛ-інфекція у вагітних
- 14.10. Профілактика ВІЛ-інфекції
- 14.11. Вторинні імунодефіцити

ОК 15. ПРИОНОВІ ХВОРОБИ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування та профілактика

- 15.1. Хвороба Крейтцфельдта-Якоба
- 15.2. Куру
- 15.3. Синдром Герстмана-Штраусслера-Шейнкера
- 15.4. Смертельне сімейне безсоння
- 15.5. Скрепі
- 15.6. Губчата енцефалопатія великої рогатої худоби

ОК 16. МІКОЗИ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація.

- 16.1. Кандидоз
- 16.2. Аспергільоз
- 16.3. Криптококоз
- 16.4. Гістоплазмоз

ОК 17. НЕВІДКЛАДНА ДОПОМОГА ТА ІНТЕНСИВНА ТЕРАПІЯ В КЛІНІЦІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ:

- 17.1. Організація та проведення невідкладної допомоги та інтенсивної терапії

- 17.1.1. Організація відділень (палат) інтенсивної терапії в інфекційних стаціонарах для лікування хворих з невідкладними станами
- 17.1.2. Вибір засобів і методів інтенсивної терапії
- 17.2. Основні види невідкладних станів (етіопатогенез, клінічні прояви, принципи діагностики та терапії, профілактика ускладнень)
 - 17.2. 1.Шок
 - 17.2.1.1. Інфекційно-токсичний шок
 - 17.2.1. 2. Дегідратаційний синдром (гостре зневоднення)
 - 17.2.1. 3. Анафілактичний шок
 - 17.2.2. Інфекційно-токсична енцефалопатія. Гостра печінкова недостатність
 - 17.2.3. Гостра недостатність дихання
 - 17.2.3.1. набряк легенів
 - 17.2.3.2. Порушення трахеобронхіальної прохідності
 - 17.2.3.3. Гострий респіраторний дистрес-синдром у дорослих
 - 17.2.4. Гостра серцева недостатність
 - 17.2.5. набряк і набухання головного мозку
 - 17.2.6. Церебральна гіпертензія
 - 17.2.7. Гостра ниркова недостатність
 - 17.2.8. Гостра надниркова недостатність
 - 17.2.9. Геморагічний синдром (ДВЗ-синдром)
 - 17.2.10. Коматозні стани
 - 17.2.10.1.Класифікація коматозних станів. Свідомість та оцінка ступеню її порушення
 - 17.2.10.2. Диференційна діагностика окремих коматозних станів

СУМІЖНІ ДИСЦИПЛІНИ

ОК 18. Клінічна імунологія, імунопрофілактика

ОК 19. Невідкладні стани

ОК 20. Фтизіатрія

ОК 21. Епідеміологія

ДОДАТКОВІ ПРОГРАМИ

ОК 22. Військово-медична підготовка

ОК 23. Променева медицина

ВК 24. Медичне право

ВК 25. Медична інформатика

ВК 26 Медична психологія

ВК 27 Симуляційна медицина

ВК 28 Трансплантологія

ВК 29 Клінічна лабораторна діагностика

ТРУДОМІСТКІСТЬ ПРОГРАМИ

Тривалість підготовки в інтернатурі за спеціальністю «Інфекційні хвороби» становить 2 роки (22 місяця), з них: 6 місяців на кафедрі (освітня частина інтернатури), 16 місяців – на базі стажування (практична частина інтернатури).

Загальний обсяг годин – 3432 години (114,4 кредитів ECTS).

Освітня складова – 936 годин (31,2 кредити ECTS) аудиторної роботи, практична складова – 2496 годин (83,2 кредитів ECTS).

Тривалість робочого тижня – 36 годин.

Відпустка 1 місяць на рік (загалом 2 місяці).

ГРАФІК ОСВІТНЬОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ ЧАСТИНИ ПРОХОДЖЕННЯ ІНТЕРНАТУРИ

Роки навчання	Місяці											
	VIII	IX	X	XI	XII	I	II	III	IV	V	VI	VII
1-й	Б	К	К	К	Б	Б	Б	Б	Б	Б	Б	В
2-й	Б	Б	Б	Б	К	К	К	Б	Б	Б	Б	В

Примітка:

Б – практична частина інтернатури на базі стажування;

К – освітня частина інтернатури на кафедрі закладу вищої освіти або суміжних кафедрах;

В – відпустка

Початок навчання в інтернатурі – з 01 серпня на базі стажування.

**НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН
ОСВІТНЬОЇ ЧАСТИНИ ІНТЕРНАТУРИ**

Тривалість навчання – 6 місяців (94 аудиторних години)

Назва освітнього компоненту	Кількість годин			
	Усього	Лекції	Семінари	Практичні заняття
ОК1. ОРГАНІЗАЦІЯ НАДАННЯ ДОПОМОГИ ІНФЕКЦІЙНИМ ХВОРИМ В УКРАЇНІ	2	0	2	0
ОК 2. ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ	2	0	2	0
ОК 3. ОСНОВНІ КЛІНІЧНІ СИМПТОМИ ТА СИНДРОМИ ПРИ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБАХ	2	0	2	0
ОК 4. ІНФЕКЦІЇ ТА ІНВАЗІЇ З ПЕРЕВАЖНО ФЕКАЛЬНО-ОРАЛЬНИМ МЕХАНІЗМОМ ЗАРАЖЕННЯ	10	0	6	4
ОК 5. ВІРУСНІ ГЕПАТИТИ	8	0	4	4
ОК 6. ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ З ПОВІТРЯНО-КРАПЛИННИМ ШЛЯХОМ ПЕРЕДАЧІ	8	0	4	4
ОК 7. «ДИТЯЧІ» ІНФЕКЦІЇ У ДОРΟΣЛИХ	6	0	4	2
ОК 8. ТРАНСМІСИВНІ ІНФЕКЦІЇ	8	0	4	4
ОК 9. ЗООНОЗНІ ІНФЕКЦІЇ	8	0	4	4
ОК 10. РАНОВІ ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ	8	0	4	4
ОК 11. ОСОБЛИВО НЕБЕЗПЕЧНІ ХВОРОБИ, КАРАНТИННІ ІНФЕКЦІЇ	6	0	4	2
ОК 12. НЕЙРОІНФЕКЦІЇ ТА ІНФЕКЦІЇ З ПЕРВАЖНИМ УРАЖЕННЯМ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ	6	0	4	2
ОК 13. СЕПСИС	2	0	2	2
ОК 14. ВІЛ-ІНФЕКЦІЯ	4	0	2	2
ОК 15. ПРІОНОВІ ХВОРОБИ	2	0	0	2
ОК 16. МІКОЗИ	2	0	0	2

ОК 17. НЕВІДКЛАДНА ДОПОМОГА ТА ІНТЕНСИВНА ТЕРАПІЯ В КЛІНІЦІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ	8	0	6	2
УСЬОГО годин	94	0	54	40
ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ ОСВІТНОЇ ЧАСТИНИ ПРОГРАМИ – 3,13 кредити ECTS				

НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН ПРАКТИЧНОЇ ЧАСТИНИ ІНТЕРНАТУРИ НА БАЗІ СТАЖУВАННЯ

Тривалість навчання – 16 місяців (2496 годин; 83,2 кредити ECTS)

Місце роботи	Тривалість роботи
Кабінет інфекційних захворювань поліклініки	1 місяць
Інфекційні відділення:	
- робота у приймальному відділенні	2 місяця
- робота у діагностичному відділенні	3 місяця
- робота у відділенні кишкових інфекцій	2 місяця
- робота у відділенні вірусних гепатитів	2 місяця
- робота у відділенні крапельних інфекцій	2 місяця
- робота у відділенні (палаті) інтенсивної терапії та реанімації	2 місяця
- робота у відділеннях дитячої інфекційної лікарні	2 місяці

Практична частина інтернатури на базі стажування передбачає практичну лікарську діяльність лікаря-інтерна у спеціалізованих відділеннях ЛПЗ згідно з індивідуальним і навчальним планами під керівництвом безпосереднього керівника бази стажування.

У базовому закладі лікарі-інтерни працюють як ординатори інфекційного відділення в обсязі 50 % навантаження лікаря, щоденно самотійно курирують до 10 хворих (залежно від штатного розкладу та наявної епідемічної ситуації), призначають необхідні діагностичні обстеження та раціональне лікування, а також заповнюють потрібну медичну документацію. Разом із досвідченим лікарем двічі на місяць чергують на блоці та в приймальному відділенні, про які доповідають на ранкових лікарських конференціях.

За час роботи в КІЗ поліклініки лікарі-інтерни оволодівають усіма основними методами діагностики та лікування інфекційних хвороб, які застосовують в умовах поліклініки та вдома (амбулаторно), правилами госпіталізації та здійснення диспансерного спостереження за реконвалесцентами та носіями збудників інфекційних хвороб.

Протиепідемічна робота лікаря-інтерна в поліклініці включає аналіз, обстеження на носійство збудників, проведення організаційних заходів в осередку інфекції. Працюючи в осередку інфекції, лікарі-інтерни контролюють стан і виконання санітарно-протиепідемічного режиму та освоюють комплекс заходів, які спрямовані на запобігання поширення інфекції: ізоляція та госпіталізація хворого, установа

терміну карантину, проведення активної та пасивної імунізації, виявлення носія збудників, лабораторне дослідження і спостереження за контактними особами.

Керівники баз стажування систематично проводять семінарські заняття згідно з навчальним планом за визначеною тематикою, здійснюють контроль набутих знань та практичних навичок лікарями-інтернами у вигляді співбесід.

Головні лікарі (директори) ЛПЗ систематично контролюють роботу лікарів-інтернів та їх безпосередніх керівників, періодично заслуховуючи їх доповіді про хід підготовки молодих фахівців на лікарських нарадах, проводять заходи з підвищення ефективності підготовки лікарів-інтернів на базі стажування.

ПРАКТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЛІКАРЯ-ІНТЕРНА ПІД ЧАС ПРОХОДЖЕННЯ ОСВІТНЬОЇ ЧАСТИНИ ПРОГРАМИ НА КАФЕДРІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Передбачає курацію хворих в різних відділеннях бази (баз) стажування (відділення крапельних інфекцій – 2 міс., відділення кишкових інфекцій – 1 міс., відділення вірусних гепатитів – 1 міс., діагностичне відділення – 1 міс., приймальне відділення - 1 міс.)

РЕЗУЛЬТАТИ ОВОЛОДІННЯ ПРОГРАМОЮ, ЩО ПЛАНУЮТЬСЯ Перелік компетенцій, які повинен набути лікар-інтерн за період проходження програми інтернатури

Загальні (універсальні):

- ЗК 01. Знання основ законодавства України про охорону здоров'я та їх застосування у щоденній практиці.
- ЗК 02. Здатність до абстрактного мислення, пошуку, аналізу, синтезу, опрацювання інформації, зокрема з різних джерел та у взаємозв'язку зі своєю сферою діяльності.
- ЗК 03. Спроможність до самооцінки власних досягнень та підвищення їх рівня.
- ЗК 04. Спроможність усно і письмово спілкуватися державною мовою при заповненні медичної документації та спілкуванні з пацієнтами.
- ЗК 05. Уміння використовувати інформаційно-комунікаційні технології, володіння навичками роботи з комп'ютерною технікою.
- ЗК 06. Спроможність до критичного мислення, аналізу та вирішення ситуативних проблем в медичній практиці.
- ЗК 07. Дотримання деонтологічних норм у професійній діяльності (належна професійна поведінка).
- ЗК 08. Спроможність реалізувати систему знань і практичних умінь щодо забезпечення здорового способу та безпеки власного життя і пацієнтів, сприяти усуненню його негативних впливів на здоров'я суспільства, сприяти підвищенню якості життєво важливих складових (вода, повітря, харчові продукти і т. д.).

- ЗК 09. Демонстрування соціальної активності та відповідальної громадянської позиції у лікарській діяльності.
- ЗК 10. Спроможність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.
- ЗК 11. Спроможність інтерпретувати результати лабораторних та інструментальних досліджень.
- ЗК 12. Спроможність діагностувати: визначати попередній, клінічний, остаточний, супутній діагноз, невідкладні стани.
- ЗК 13. Спроможність до визначення тактики, методів та надання екстреної медичної допомоги, домедичної допомоги за міжнародними протоколами.
- ЗК 14. Знати показання, протипоказання, побічні дії препаратів які використовуються в лікарській практиці та побічну дію з боку препаратів, які приймаються пацієнтом системно.

Організаційно-управлінські:

- ОУК 01. Здатність адаптуватися до нових умов і ситуацій та спроможність автономно діяти в них.
- ОУК 02. Спроможність до роботи у команді, зокрема у міждисциплінарній та інтернаціональній.
- ОУК 03. Комунікативна компетентність: спроможність до ефективної професійної та міжособистісної комунікації, вміння спілкуватися з людьми з особливими потребами, дітьми та особами літнього віку.
- ОУК 04. Лідерство у розробці та впровадженні інновацій та їх використання у професійній діяльності.
- ОУК 05. Вміння визнавати власні помилки та запобігати, мінімізувати негативні наслідки.
- ОУК 06. Демонстрування лідерських навичок, вміння приймати рішення та брати на себе відповідальність за управління ситуацією, вміння делегувати завдання іншим членам команди.
- ОУК 07. Спроможність до організації правового забезпечення та менеджменту професійної діяльності.

Професійні (спеціальні):

- ПК 01. Уміння проводити профілактику, діагностику та лікування інфекційних хвороб та їх ускладнень у дорослих осіб, зокрема в період вагітності та у пацієнтів старших вікових категорій.
- ПК 02. Уміння проводити профілактику, діагностику та лікування інфекційних хвороб та їх ускладнень у дітей.

По закінченню інтернатури лікар-інтерн повинен знати:

- організацію планової та екстреної допомоги населенню країни (загальні питання), організацію роботи в інфекційному відділенні і в КІЗ;

- організацію медичної допомоги населенню за умов виникнення екстремальних (надзвичайних) ситуацій, пов'язаних з особливо небезпечними інфекціями;
- основні питання паразитології, бактеріології, вірусології;
- нормальну фізіологію систем організму, етіопатогенез інфекційних захворювань, взаємозв'язок функціональних систем у здорових і хворих;
- основні документи, які регламентують заходи з підтримання санітарно-епідеміологічного режиму інфекційного відділення;
- основи фармакотерапії (зокрема антибіотико- та гормонотерапії, інтерферонотерапії, противірусних препаратів), імунології, антибіотикопрфілактики в інфектології;
- симптоматику основних інфекційних захворювань, особливості їх перебігу, диференціальну діагностику інфекційних хвороб із суміжною (терапевтичною, гінекологічною, хірургічною патологією);
- основи дієтології;
- основи реабілітації та положення про тимчасову та стійку втрату працездатності.

По закінченню інтернатури лікар-інтерн повинен уміти:

- зібрати скарги, анамнез хвороби, життя, епідеміологічний та алергологічний;
- провести об'єктивне обстеження хворого;
- обґрунтувати клінічний діагноз;
- скласти план додаткового (лабораторного, інструментального) обстеження;
- провести диференційну діагностику;
- призначити лікування хворому з інфекційною патологією (етіотропне, патогенетичне, симптоматичне) та із супутніми захворюваннями;
- оформити медичну документацію;
- трактувати результати лабораторних (клінічних, біохімічних, серологічних, бактеріологічних, бактеріоскопічних, вірусологічних імонологічних і молекулярно-генетичних) та інструментальних (УЗД, рентгенологічних, МРТ, КТ, ЕКГ, ректороманоскопія, езофагогастроудоденоскопія тощо) досліджень, провести й оцінити результати внутрішньошкірних алергічних проб;
- діагностувати невідкладні стани (інфекційно-токсичний, анафілактичний, гіповолемічний шоки, печінкова, мозкова, діабетична, уремична коми, набряк мозку або легень, серцево-судинна, ниркова, надниркова, дихальна недостатність, судомний, геморагічний, гіпертермічний та ДВЗ синдроми) та оволодіти принципами їх лікування;
- володіти методикою маніпуляцій (ректороманоскопія, спиномозкова пункція, плевральна пункція, постановка алергічних проб, визначення груп крові та резус-фактору, приготування мазків крові та «товстої краплі», внутрішньовенне введення ліків, конікотомія, зондове промивання шлунка).

ПЕРЕЛІК ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК, ЯКИМИ МАЄ ОВОЛОДІТИ ЛІКАР-ІНТЕРН ПІД ЧАС ПРОХОДЖЕННЯ ПРОГРАМИ ІНТЕРНАТУРИ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ»

Практичні навички	Рівень оволодіння
Загальні вміння	

Зібрати анамнез хвороби і життя, епідеміологічний та алергологічний анамнез.	+++
Провести об'єктивне клінічне обстеження хворого (в тому числі профілактичне обстеження на онкологічне захворювання).	+++
Обґрунтувати клінічний діагноз. Призначити необхідний план лабораторного обстеження. Провести диференціальний діагноз.	+++
Визначити необхідність госпіталізації.	+++
Призначити лікування інфекційному хворому: дієтотерапія, етіотропне, патогенетичне, симптоматичне лікування. Лікування супутніх захворювань.	+++
Визначити тимчасову, стійку, часткову втрату працездатності, направити на лікувально-трудова експертизу.	++
Оформити медичну документацію: історію хвороби, виписку з історії хвороби, термінове повідомлення.	+++
Спеціальні знання та вміння	
Оцінити результати лабораторних та інструментальних досліджень:	
- клінічних аналізів крові, сечі, ліквору, жовчі;	+++
- біохімічних досліджень (фракційний цукор крові, білірубін, трансамінази, електроліти, кислотно-лужний стан, сечовина, креатинін, коагулограма тощо);	+++
- бактеріологічних аналізів крові, калу, сечі, ліквору, жовчі, харкотиння, слизу з носоглотки;	+++
- паразитоскопічних досліджень: при малярії – товста крапля та мазок крові; при гельмінтозах – овоскопія випорожнень; при протозойних інвазіях кишечника – вияв різних форм збудників;	+++
- серологічних досліджень;	+++
- методів експрес-діагностики;	+++
- імунофлюоресцентних, імуноферментних методів;	+++
- внутрішньошкірної алергічної проби;	+++
-ультразвукового дослідження;	+++
- електрокардіографічного дослідження	+++
-променевих методів дослідження (рентгенографія, ядерно-магнітний резонанс, комп'ютерна томографія) ;	+++
- ендоскопічних методів;	++

Засвоїти маніпуляції	
Внутрішньовенне введення лікарських засобів	+++
Узяття матеріалу (крові, калу, сечі, жовчі, змивів-відбитків слизової оболонки носоглотки тощо) для бактеріологічного та вірусологічного досліджень.	+++
Узяття крові для серологічних досліджень.	+++
Приготування товстої краплі, мазка крові та дослідження їх на збудників малярії.	+++
Визначення групи крові за системою АВО, резус-фактора.	+++
Промивання шлунка та кишечника.	+++
Дуоденальне та шлункове зондування.	+++
Спинномозкова пункція.	+++
Плевральна пункція.	+++
Ректороманоскопія.	+++
Уведення антитоксичних сироваток та імуноглобулінів.	+++
Техніка постановки та оцінки внутрішньошкірних алергічних проб.	+++
Катетеризація сечового міхура.	+++
Спеціальні знання та уміння	
Встановити наявність невідкладних станів та надати необхідну допомогу на догоспітальному та госпітальному етапах:	+++
дегідратаційний шок;	+++
інфекційно-токсичний шок;	+++
анафілактичний шок;	+++
гостра печінкова недостатність;	+++
гостра ниркова недостатність;	+++
гостра надниркова недостатність;	+++
геморагічний синдром: кишкова кровотеча, дисеміноване внутрішньо-судинне зсідання крові, недостатність місцевого гемостазу;	+++
набряк легень;	+++
набряк гортані;	+++
набряк- набухання головного мозку;	+++
гостра серцева недостатність;	+++
гостра судинна недостатність;	+++

гостра дихальна недостатність;	+++
коми: печінкова, малярійна, мозкова, уремічна, діабетична;	++
гострий внутрішньосудинний гемоліз;	++
судомний синдром;	++
гіпертермічний синдром;	+++
Проведення штучного дихання методом “рот в рот”.	+++
Проведення закритого масажу серця.	+++
Конікотомія.	++
Огляд ЛОР-органів.	+++
Засвоїти профілактичні заходи:	
Правила виписки хворих зі стаціонару.	+++
Диспансерний нагляд після виписки зі стаціонару.	+++
Рекомендації під час виписки щодо режиму та дієти.	+++
Заходи щодо нагляду за осередком інфекції вдома.	+++
Показання та протипоказання до проведення профілактичних щеплень та тактика лікаря під час виникнення ускладнень.	+++

Примітка: +++ – виконує самостійно; ++ – виконує під контролем лікаря

OK 20																									
OK 21																									
СУМІЖНІ ОСВІТНІ КОМПОНЕНТИ																									
OK 22																									
OK 23																									
Вибіркові освітні компоненти																									
ВК 24																									
ВК 25																									

УМОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМИ ІНТЕРНАТУРИ

Загально-адміністративні вимоги

Заклад вищої освіти, що здійснює підготовку лікарів-інтернів забезпечує проходження освітньої частини згідно з програмою інтернатури і навчальними планами; призначає керівників груп, відповідальних за підготовку в інтернатурі зі спеціальності «Інфекційні хвороби» та надання методичної і консультативної допомоги базам стажування лікарів-інтернів; організовує науково-практичні та навчально-методичні конференції для лікарів-інтернів та їх керівників; видає наказ про склад атестаційної комісії на визначення знань та практичних навичок з присвоєнням звання лікаря-спеціаліста та про склад атестаційної комісії, яка проводить атестацію на визначення рівня знань та практичних навичок з присвоєнням (підтвердженням) фаху лікаря-спеціаліста; забезпечує проживанням на період проходження освітньої частини програми підготовки в інтернатурі; по завершенні освітньої частини інтернатури проводить проміжний контроль виконання лікарями-інтернами індивідуальних навчальних планів їх підготовки згідно з планом і програмою інтернатури, який включає тестовий контроль рівня знань та співбесіду; веде облік і звітність про результати проходження програми підготовки в інтернатурі, контролює ведення необхідної документації на кафедрах; надає базам стажування методичну та консультативну допомогу з питань підготовки спеціалістів в інтернатурі.

Керівник бази стажування лікарів-інтернів видає наказ про прийняття випускника закладу вищої освіти, який здійснює підготовку здобувачів ступеня магістр за спеціальностями галузі знань «22 Охорона здоров'я» на посаду лікаря-інтерна зі спеціальності «Інфекційні хвороби» в закладі охорони здоров'я; видає наказ про визначення кураторів лікарів-інтернів; забезпечує проходження практичної частини інтернатури лікарями-інтернами на базі стажування лікарів-інтернів; забезпечує знайомство лікарів-інтернів з напрямками діяльності бази стажування лікарів-інтернів, районом обслуговування населення, правилами внутрішнього трудового розпорядку, правилами охорони праці і техніки безпеки, правами та обов'язками лікарів-інтернів тощо; на підставі графіка освітнього процесу закладу вищої освіти, що здійснює підготовку лікарів-інтернів, відряджає лікарів-інтернів до відповідного закладу вищої освіти для проходження освітньої частини програми інтернатури; повідомляє про порушення виконання програми інтернатури в та індивідуального навчального плану лікарів-інтернів.

Куратор лікарів-інтернів на базі стажування на початку навчання в практичній частині інтернатури визначає рівень знань і вмінь лікарів-інтернів, результати якого враховуються при складанні індивідуальних навчальних планів, забезпечує умови для виконання лікарями-інтернами індивідуальних навчальних планів, проходження практичної частини програми інтернатури, організовує навчання в практичній частині інтернатури лікарів-інтернів відповідно до індивідуальних навчальних планів, розроблених на підставі програм підготовки в інтернатурі, систематично здійснює контроль за виконанням програми підготовки в інтернатурі та індивідуального навчального плану лікарів-інтернів та у разі порушень щомісячно повідомляє про це керівника бази стажування лікарів-інтернів.

Кадрові вимоги

Куратор лікарів-інтернів на базі стажування лікарів-інтернів, який здійснює загальне керівництво підготовкою лікарів-інтернів на базі стажування, призначається наказом керівника бази стажування з числа спеціалістів вищої або першої кваліфікаційної категорії (переважно завідуючого профільного відділення), що мають досвід роботи за фахом не менше 10 років, з розрахунку на одного куратора не більше 5 середньорічних лікарів-інтернів.

До реалізації освітньої частини програми залучаються науково-педагогічні працівники з науковими ступенями доктора медичних наук, кандидата медичних наук, вченими званнями з підтвердженим рівнем наукової і професійної активності та досвідом роботи за фахом не менше 5 років.

Матеріально-технічні вимоги

Для реалізації програми підготовки інтернатури потрібні навчальні приміщення, зокрема аудиторії з мультимедійним обладнанням, аудиторії для симуляційного навчання, наукова бібліотека з повним набором навчальної літератури з усіх освітніх компонентів, що вивчаються, гуртожиток, достатня кількість комп'ютерної техніки із доступом до мережі Інтернет та електронної інформаційно-освітньої бази закладу вищої освіти, комплекти медичних виробів і витратних матеріалів, необхідних для оволодіння певними практичними навичками.

Фінансові вимоги

Фінансування підготовки в інтернатурі для громадян України може відбуватися за кошти державного бюджету, кошти фізичних(юридичних) осіб та інших джерел, не заборонених законодавством. Фінансування підготовки в інтернатурі іноземців та осіб без громадянства відбувається за кошти фізичних (юридичних) осіб.

Фінансування підготовки в інтернатурі випускників, які навчались в закладі вищої освіти за кошти державного бюджету та проходять програму підготовки в інтернатурі в закладі охорони здоров'я приватної форми власності відбувається за кошти фізичних (юридичних) осіб.

Державне замовлення на підготовку лікарів-інтернів, визначається щороку, з урахуванням кадрових потреб, сформованих на підставі заявок, які подають щороку до 1 березня поточного року та обсягу бюджетних призначень передбачених на відповідний рік.

Кількість посад за штатним розписом, яка заявлена базою стажування лікарів-інтернів та на які поточного року мають бути прийняті лікарі-інтерни, не може бути скорочена та замінена на інші посади.

Вимоги до баз стажування

Бази стажування лікарів-інтернів повинні відповідати таким вимогам:

- мати у своєму складі лікувально-діагностичні відділення, лабораторні та діагностичні кабінети, інші виробничі підрозділи, для забезпечення навчання лікарів-інтернів згідно з навчальним планом і програмою підготовки в інтернатурі за спеціальністю «Інфекційні хвороби»;

- бути забезпечені медичним (фармацевтичним) обладнанням, апаратурою та інструментарієм, необхідними для здійснення діагностичної, лікувальної, санітарно-профілактичної (протиепідемічної) роботи на сучасному рівні і відповідно до завдань даного закладу чи установи (підприємства);
- мати можливість надати лікарям-інтернам обсяг роботи відповідно до вимог навчальних планів та програм підготовки в інтернатурі за спеціальністю «Інфекційні хвороби»;
- мати навчальні приміщення для лікарів-інтернів, обладнані необхідними навчально-методичними посібниками, таблицями, макетами, стендами, сучасними технічними засобами навчання тощо;
- мати необхідну кількість кураторів лікарів-інтернів;
- мати можливість забезпечення лікарів-інтернів місцем проживання.

З метою забезпечення належної якості практичної частини підготовки в інтернатурі, МОЗ щорічно перед затвердженням переліку баз інтернатури, розробляє критерії визначення баз стажування, зокрема щодо медичних послуг або груп медичних послуг, у тому числі, у разі потреби їх склад, кількісні (навантаження) та якісні характеристики та умови щодо наявності необхідного медичного обладнання та персоналу на базах стажування лікарів-інтернів.

НАУКОВО-ДОСЛІДНА СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ ЛІКАРЯ-ІНТЕРНА

Основою науково-дослідної роботи лікаря-інтерна є власні клінічні спостереження. Елементи цієї роботи можуть бути реалізовані у формі підготовки наукової публікації, реферату (огляду наукового матеріалу з певної актуальної проблеми інфектології), доповіді на конференції тощо. Лікарі-інтерни відвідують засідання наукової спілки, науково-практичні конференції, за бажанням під керівництвом викладача проводять цілеспрямовані наукові дослідження.

Теми науково-дослідної роботи (приклад):

1. Аналіз ефективності застосування біопрепаратів, сорбентів і антибіотиків у хворих на гострі кишкові інфекції.
2. Аналіз летальних наслідків при гострому пневмококовому менінгіті.
3. Фактори ризику несприятливих наслідків у хворих на гострі вірусні гепатити.

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Проведення лекцій, практичних занять, семінарів із застосуванням розповіді-пояснення, бесіди, ілюстрації, демонстрації, презентації, курації хворих, відеороликів, дискусії, рольової гри, мозкового штурму, моделювання процесів і ситуацій, кейс-методу, стандартизованого пацієнта, написання рефератів, самостійна робота лікаря-інтерна (вивчення нового матеріалу, частково-пошуковий, репродуктивний, дослідницький методи навчання).

Теми рефератів (приклад):

1. Внутрішньолікарняні інфекції: превалентність, структура, профілактика.
2. Диференціальна діагностика інфекційних екзантем.
3. Питання етики та деонтології в практиці лікаря-інфекціоніста.

4. Лепра: минуле, теперішнє, майбутнє. Інновації та перспективи.
5. Застосування кортикостероїдів в лікуванні інфекційної патології: сучасний погляд.
6. ДВЗ-синдром в клініці інфекційних хвороб.

ФОРМА ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПРОХОДЖЕННЯ ІНТЕРНАТУРИ

Оцінювання проходження інтернатури складається з проміжного та підсумкового контролю.

За результатами проходження освітньої частини інтернатури проводиться проміжний контроль за виконанням програми інтернатури. У разі, якщо лікарями-інтернами виконано менше половини обсягу виконання програми підготовки в інтернатурі, встановленого індивідуальним навчальним планом, у закладі вищої освіти створюється спільна комісія, що складається із представників бази стажування лікарів-інтернів та закладу вищої освіти, що здійснює підготовку лікарів-інтернів. Положення про спільну комісію щодо невиконання програми підготовки в інтернатурі затверджується закладом вищої освіти, що здійснює підготовку лікарів-інтернів. Спільна комісія вивчає причини невиконання програми підготовки в інтернатурі.

У разі, якщо невиконання програми підготовки в інтернатурі сталося з вини бази стажування, лікарі-інтерни мають право вимагати зміни бази стажування. У разі невиконання лікарями-інтернами програми підготовки в інтернатурі, встановленого під час проміжного контролю, в обсязі необхідному для допуску до атестації знань та практичних навичок з присвоєнням звання «лікар-спеціаліст», спільна комісія складає індивідуальний графік відпрацювання.

У разі, якщо невиконання програми підготовки в інтернатурі сталося з вини лікаря-інтерна, комісія вирішує питання про його відрахування з інтернатури.

По закінченню строку підготовки в інтернатурі лікарі-інтерни проходять підсумковий контроль у формі атестації для визначення знань і практичних навичок з присвоєнням звання «лікар-спеціаліст» зі спеціальності «Інфекційні хвороби» згідно з Порядком, затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 22 лютого 2019 року № 446, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 25 березня 2019 року за № 293/33264.

До атестації для визначення знань та практичних навичок з присвоєнням звання «лікар-спеціаліст», допускаються лікарі-інтерни, які повністю виконали програму підготовки в інтернатурі та навчальний план, а також успішно склали тестовий екзамен ліцензійного інтегрованого іспиту Крок-3.

Виконання програми та навчального плану засвідчується заліковими відомостями, які подаються кафедрами закладу вищої освіти, що здійснює підготовку лікарів-інтернів, до деканату факультету (відділення) інтернатури не пізніше, як за тиждень до початку атестації.

Допуск лікарів-інтернів до проведення атестації для визначення знань та практичних навичок з присвоєнням звання «лікар-спеціаліст» оформлюється наказом керівника закладу вищої освіти, що здійснює підготовку лікарів-інтернів.

Атестація лікарів-інтернів повинна включати:

- оцінювання практичної підготовки лікарів-інтернів у формі іспиту з оволодіння практичними навичками;

- співбесіду зі спеціальності, яка є формою підсумкової оцінки засвоєння навчальної програми інтернатури.

Лікарі-інтерни мають право пройти повторну атестацію для визначення знань та практичних навичок з присвоєнням звання «лікар-спеціаліст» один раз протягом трьох років, але не раніше, ніж через рік з моменту відмови в присвоєнні звання «лікар-спеціаліст». При цьому витрати для проведення повторної атестації покладаються на лікарів-інтернів.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ

Оцінку «відмінно» виставляють лікарю-інтерну, який глибоко і досконало засвоїв теоретичний матеріал, знає етіологію, епідеміологію, патогенез, класифікацію клінічні особливості захворювання, вільно проводить обґрунтування діагнозу, здійснює диференційну діагностику, може скласти детальний план обстеження і лікування конкретного хворого (рішення клінічної ситуаційної задачі), надати невідкладну допомогу, вміє виписувати рецепти та правильно оформити лист лікарських призначень конкретному хворому, вміє вирішити питання профілактики та диспансеризації конкретного захворювання.

Оцінку «добре» виставляють лікарю-інтерну, який добре засвоїв теоретичний матеріал з усіх розділів інфекційних хвороб, має добру практичну підготовку, але допускає окремі неточності у відповідях та при вирішенні клінічної ситуаційної задачі.

Оцінку «задовільно» виставляють лікарю-інтерну, який має знання з основних питань інфекційних захворювань, але допускає окремі помилки у відповідях та при вирішенні клінічної ситуаційної задачі.

Оцінку «незадовільно» виставляють лікарю-інтерну, який не знає значної частини матеріалу, допускає суттєві помилки при відповідях, при вирішенні клінічної ситуаційної задачі.

Оцінку вмінь лікарів-інтернів з інфекційних хвороб проводять диференційовано з урахуванням ступеня оволодіння практичними навичками – вмінням здійснювати діагностику та диференціальну діагностику інфекційних захворювань, формулювати клінічний діагноз згідно з вимогами сучасної класифікації, надати допомогу при невідкладних станах, здійснювати лікування, профілактику, диспансерне спостереження за реконвалесцентами.

Оцінку «відмінно» виставляють лікарю-інтерну, який глибоко і досконало оволодів методикою опитування та фізичного обстеження хворого, відмінно володіє прийомами визначення основних симптомів та синдромів інфекційних захворювань, діагностичними та лікувальними маніпуляціями, вміє скласти план обстеження і лікування і правильно інтерпретує дані додаткових (лабораторних, інструментальних) методів дослідження.

Оцінку «добре» виставляють лікарю-інтерну, який глибоко оволодів методикою обстеження хворого, але допускає незначні помилки при обстеженні та інтерпретації результатів лабораторних та інструментальних методів обстеження, а також при проведенні діагностичних та лікувальних маніпуляцій.

Оцінку «задовільно» виставляють лікарю-інтерну, який оволодів методикою обстеження хворих, але допускає суттєві порушення у виконанні методики проведення

фізичного та додаткових методів обстеження хворого, в інтерпретації результатів лабораторних та інструментальних методів дослідження, помиляється при виконанні окремих діагностичних та лікувальних маніпуляцій.

Оцінку «незадовільно» виставляють лікарю-інтерну, який не засвоїв практичних навичок.

ПИТАННЯ ДО ПІСУМКОВОЇ АТЕСТАЦІЇ (приклад)

1. Черевний тиф: клінічні прояви, діагностика, диференціальна діагностика, лікування.
2. Дегідратаційний шок: механізми розвитку, невідкладна допомога.
3. Диференціальна діагностика інфекційних хвороб, які перебігають з синдромом діареї.
4. Сказ: епідеміологія, патогенез, діагностичні критерії, лабораторна діагностика, профілактика.
5. Ускладнення малярії. Патогенез і невідкладна допомога при малярійній комі.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Атлас дитячих інфекційних хвороб. Червона Книга = Red Book Atlas of Pediatric Infectious Diseases / Керол Дж. Бейкер; переклад 3-го англ. видання. К.: ВСВ «Медицина», 2019. – 744 с.

Атлас інфекційних хвороб [М.А. Андрейчин, В.С. Копча, С.О. Крамарьов та ін.]; за ред. М.А. Андрейчина. – 3-тє вид., випр. і допов. – Львів: Магнолія, 2019. – 296 с.

Атлас інфекційних хвороб / М. А. Андрейчин [та ін.]; за ред. М. А. Андрейчина. - 2-е вид., випр. і допов. - Тернопіль : Підруч. і посіб., 2017. - 287 с.

Внутрішньолікарняні інфекції та інфекційний контроль: навч. посібник / К.В. Юрко, В.М. Козько, Г.О. Соломенник. – Київ: ВСВ «Медицина», 2020. – 296 с.

Внутрішні хвороби. Підручник, заснований на принципах доказової медицини 2018/19». Практична медицина, Краків, Польща. 2018 –1632 с.

Головацький О.О. Біотероризм: особливості та тактика протидії / О.О. Головацький // Південноукраїнський правничий часопис. – 2016. – № 1. – С. 18–20.

Дуда О.К., Краснов М.І., Козько В.М. Герпетична та герпесвірусна інфекція. Навчальний посібник для лікарів. – Київ: НМАПО, 2015. – 96 с.

Закон України № 1645-III (1645-14) від 06.04.2000 р. в редакції від 01.06.2012 р. «Про захист населення від інфекційних хвороб».

Закон України № 5460-VI (5460-17) від 16.10.2012 р. «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ».

Інфекційні хвороби: підручник / О.А. Голубовська, М.А. Андрейчин, А.В. Шкурба та ін.; за ред. О.А. Голубовської. – 2-е вид., переробл. і допов. – К.: ВСВ «Медицина», 2018. – 688 с.

Інфекційні хвороби: підручник / О.А. Голубовська, М.А. Андрейчин, А.В. Шкурба та ін.; за ред. О.А. Голубовської. – 4-е вид., переробл. і допов. – К.: ВСВ «Медицина», 2022. – 464 с. (кольорові)

Інфекційні хвороби. Курс лекцій: навчальний посібник / Є.В. Нікітін, К.Л. Сервецький, Т.В. Чабан [та ін.]. – Одеса: ОНМедУ, 2012. – 252 с. – (Серія

«бібліотека студента-медика»).

Інфекційні хвороби: підручник / В.М. Козько, Г.О. Соломенник, К.В. Юрко та ін.; за ред. В.М. Козька. – К.: ВСВ «Медицина», 2019. – 312 с.

Інфекційні хвороби: підручник : у 2 т. / за ред. В.П. Малого, М.А. Андрейчина. – Львів: Магнолія, 2018. – Т. 1. – 718 с.; Т. 2. – 726 с.

Інфекційні хвороби: підручник : у 2 т. / за ред. В.П. Малого, М.А. Андрейчина. – Львів: «Магнолія 2006», 2018. – Е. 1. – 652 с.

Інфекційні хвороби: енциклопедичний довідник / за ред. Крамарьова С.О., Голубовської О.А. К. : ТОВ «РА-ГАРМОНІЯ», 2018. – 592 с.

Клінічний протокол надання медичної допомоги хворим і постраждалим з гострою печінковою недостатністю [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://Kd/.inf.ua/pub/7-2-2>.

Лайм-бореліоз. Діагностичні критерії, лікування і профілактика: метод. рекомендації / [уклад.: М.А. Андрейчин, В.С. Копча, М.І. Шкільна та ін.]. – Тернопіль : ТДМУ, 2019. – 52 с.

Лептоспіроз: монографія / Н.А. Васильєва, М.А. Андрейчин. – Тернопіль: ТДМУ, 2016. – 276 с.

Лікування і профілактика педикульозу (пам'ятка для населення) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ses.gov.ua/admin/uploaded/pdkul.doc>

Малярія: монографія / О.А. Голубовская, А.В. Шкурба, Л.А. Колос – К.: ВСИ «Медицина», 2015. – 288 с.

Медицина за Девідсоном: принципи і практика: посібник: пер. 23-го англ. вид.: у 3 т. Т. 2 / за ред. Стюарта Г. Ралстона, Яна Д. Пенмана, Марка В. Дж. Стрекена, Річарда П. Гобсона; наук. ред. пер. Катерина Юрко, Василь Москалюк, Лариса Мороз та ін. – К.: ВСВ «Медицина», 2021. – 778 с.

Методи клінічного обстеження і семіотика інфекційних захворювань: навчальний посібник (за ред. В.І. Трихліба). – К.: ФОП Чалчинська Н.В., 2017. – 612 с.

Медична паразитологія з ентомологією: навч. посібник / В.М. Козько, В.В. М'ясоєдов, Г.О. Соломенник та ін.; за ред. В.М. Козька, В.В. М'ясоєдова. – 2-е вид., виправл. – Київ: ВСВ «Медицина», 2017. – 336 с.

Мікотичні та протозойні інфекції, асоційовані з імуносупресією: навч. посібник / Л.Р. Шостакович-Корецька, К.Ю. Литвин, М.С. Суремченко та ін. – К.: Видавничий дім Медкнига, 2018. – 132 с.

Наказ МОЗ України № 246 від 21.12.1993 р. «Про удосконалення заходів профілактики епідемічного висипного тифу та хвороби Бриля».

Наказ МОЗ України № 38 від 28.03.1994 р. «Про організацію та проведення заходів по боротьбі з педикульозом».

Наказ МОЗ України № 133 від 19.07.1995 р. «Про затвердження переліку особливо небезпечних інфекційних та паразитарних хвороб людини і носійство збудників хвороб».

Наказ МОЗ України № 314 від 19.07.2003 р. «Про заходи з профілактики захворювань на сибірку».

Наказ МОЗ України № 205 від 15.04.2004 р. «Про удосконалення заходів профілактики захворювання людей на сказ».

Наказ МОЗ України № 170 від 15.04.2005 р. «Про затвердження Методичних вказівок з мікробіологічної діагностики менінгококової інфекції та гнійних бактеріальних менінгітів».

Наказ МОЗ України № 188 від 17.05.2005 р. «Про затвердження Інструкції щодо організації епідеміологічного нагляду за кором».

Наказ МОЗ України № 48 від 03.02.2006 р. «Про порядок проведення профілактичних щеплень в Україні та контроль якості й обігу медичних імунологічних препаратів» (зі змінами, внесеними згідно з Наказом МОЗ України № 207 (0427-08) від 17.04.2008 р.)

Наказ МОЗ України № 430 від 03.07.2006 р. «Клінічний протокол надання медичної допомоги хворим і постраждалим з гострою печінковою недостатністю».

Наказ МОЗ України № 441 від 04.07.2006 р. «Про затвердження методичних вказівок «Організація і проведення імунологічного моніторингу за інфекціями, які контролюються засобами специфічної профілактики (дифтерія, правець, кашлюк та кір)».

Наказ МОЗ України № 597 від 06.09.2006 р. «Методичні рекомендації «Діагностика позалегенового туберкульозу у ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД».

Наказ МОЗ України № 658 від 04.10.2006 р. «Про удосконалення організації медичної допомоги хворим на ВІЛ-інфекцію та СНІД».

Наказ МОЗ України № 500 від 19.08. 2008 р. «Заходи щодо удосконалення надання екстреної медичної допомоги населенню в Україні».

Наказ МОЗ України №370 від 01.06.2009 р. «Про єдину систему надання екстреної медичної допомоги».

Наказ МОЗ України № 1141 від 21.12.2010 р. «Про затвердження Порядку проведення тестування на ВІЛ-інфекцію та забезпечення якості досліджень, форм первинної облікової документації щодо тестування на ВІЛ-інфекцію, інструкцій щодо їх заповнення».

Наказ МОЗ України № 595 від 16.09.2011 р. «Про порядок проведення профілактичних щеплень в Україні та контролю якості й обігу медичних імунобіологічних препаратів».

Наказ МОЗ України № 585 від 10.07.2013 р. «Про затвердження нормативно-правових актів з питань вдосконалення організації медичної допомоги людям, які живуть з ВІЛ».

Наказ МОЗ України № 955 від 05.11.2013 р. «Про затвердження нормативно-правових актів щодо захисту від зараження ВІЛ-інфекцією при виконанні професійних обов'язків».

Наказ МОЗ України №34 від 15.01.2014 р. «Уніфікований клінічний протокол екстреної медичної допомоги при гіповолемічному шоці».

Наказ МОЗ України № 551 від 11.08.2014 р. «Про удосконалення проведення профілактичних щеплень в Україні».

Наказ МОЗ України № 1039 від 31.12.2014 р. «Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги хворим на ко-інфекцію туберкульоз/ВІЛ-інфекція/СНІД».

Наказ МОЗ України № 732 від 06.11.2015 р. «Про затвердження Інструкції з

проведення лабораторної діагностики респіраторних захворювань та грипу, в тому числі з пандемічним потенціалом».

Наказ МОЗ України № 887 від 22.12.2015 р. «Клінічний протокол антиретровірусної терапії ВІЛ-інфекції у дорослих і підлітків».

Наказ МОЗ України № 729 від 18.07.2016 р. «Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги «Вірусний гепатит С у дорослих».

Наказ МОЗ України № 947 від 18.05.2018 р. «Про внесення змін до Календаря профілактичних щеплень в Україні».

Наказ МОЗ України № 1292 від 05.06.2019 р. «Про затвердження нового клінічного протоколу з застосування антиретровірусних препаратів для лікування та профілактики ВІЛ-інфекції».

Невідкладна інфектологія: навч. посібник / За ред. В.М. Козька. – 2-е вид., перероб. та доп. – Київ: ВСВ «Медицина», 2018. – 120 с.

Сергеева Т.А. Епідеміологічні аспекти соціально значущих інфекцій / Т.А. Сергеева, Ю.В. Круглов, О.В. Максименко та ін. // Клінічна імунологія. Алергологія. Інфектологія. – 2016. – № 4(93). – С. 18–28.

Тропічні хвороби: навч. посіб. / В.М. Козько, Г.О. Соломенник, К.В. Юрко. – К.: ВСВ «Медицина», 2019. – 384 с.

Infectious diseases: Підручник для мед. ун-тів, інст., акад. Затверджено МОН і МОЗ / Голубовська О.А., Андрейчин М.А., Шкурба А.В.; за ред. О.А. Голубовської. К.: ВСВ «Медицина», 2018. – 664 с.

Harrison's Principles of Internal Medicine. – 19th Edition // Dan Longo, Anthony Fauci, Dennis Kasper, Stephen Hauser. – McGraw-Hill, 2015.

Harrison's Principles of internal medicine. 19th edition /edited by Anthony S. Fauci, Dennis L Kasper, Dan L. Longo [et all]. – New York. - 2017. – 2340 p.

Pediatric Infectious Diseases: textbook / S.O. Kramarov, O.B. Nadruga, L.V. Pyra et al. — 4th edition K.: ВСВ «Медицина», 2020. – 240 с.

General epidemiology: study guide (IV a. l.) / N.O. Vynograd. — 3rd edition, corrected K.: ВСВ «Медицина», 2017. – 128 с.

Surviving Sepsis Campaign: International Guidelines for Management of Sepsis and Septic Shock: 2016 / A. Rhodes, L.E. Evans, W. Alhazzani [et al.] // Intensive Care Med. – 2017. – P. 1–74.

The Third International Consensus Definitions for Sepsis and Septic Shock (Sepsis-3) / M. Singer, C.S. Deutschman, C.W. Seymour [et al.] // JAMA. – 2016. – Vol. 315, N 8. – P. 801–810.

Tropical infections: manual / ed. by M.A. Andreychyn, V.D. Moskaliuk. – Lviv : «Magnolia 2006», 2019. – 220 p.

Методичні розробки для студентів (згідно теми заняття)

Методичні розробки для викладачів (згідно теми заняття)

Методичні розробки для самостійної роботи студентів

Рекомендації міжнародних організацій

УЧБОВИЙ ПЛАН НАВЧАННЯ 2022-2024 н.р.
ІНТЕРНІВ-ІНФЕКЦІОНІСТІВ
НА КАФЕДРІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ – 6 міс. (94 години)

Назва теми	Кількість годин				Вид контролю
	Всього	СРС	Семінари	Практичні заняття	
1	2	3	4	5	6
ОК1. ОРГАНІЗАЦІЯ НАДАННЯ ДОПОМОГИ ІНФЕКЦІЙНИМ ХВОРИМ В УКРАЇНІ	8	6	2	0	залік
1.1. Основи законодавства України про охорону здоров'я та директивні документи, що визначають діяльність органів і закладів охорони здоров'я		2	0	0	
1.2. Організація інфекційної служби і основні напрямки боротьби з інфекційними хворобами в сучасних умовах		0	2	0	
1.3. Принципи організації стаціонарної допомоги інфекційним хворим		2	0	0	
1.4. Принципи організації амбулаторно-поліклінічної допомоги інфекційним хворим, кабінету інфекційних захворювань		2	0	0	
ОК 2. ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ	30	28	2	0	залік
2.1. Поняття про інфекційний процес 2.1.1. Збудники інфекційних захворювань. Класифікація інфекційних захворювань		0	2	0	
2.1.2. Загальні епідеміологічні аспекти інфекційної патології 2.1.3. Неспецифічні механізми резистентності організму. 2.1.4. Клінічні аспекти імунології		2	0	0	
2.2. Загальні принципи і методи діагностики інфекційних хвороб 2.2.1. Анамнез та епідеміологічний анамнез 2.2.2. Клінічна діагностика		2	0	0	

2.2.3. Використання лабораторних методів дослідження.		2	0	0	
2.2.4. Методи інструментального дослідження та їх оцінка					
2.2.5. Принципи формування діагнозу		2	0	0	
2.3. Загальні підходи до терапії інфекційних хворих на догоспітальному та госпітальному етапах.		2	0	0	
2.3.1. Принципи етіотропної терапії		2	0	0	
2.3.2. Засоби патогенетичної терапії		2	0	0	
2.3.3. Ускладнення застосування лікарських препаратів у практиці лікаря-інфекціоніста. Медикаментозна хвороба: класифікація, патогенез та клініка різних форм, діагностика, лікування, профілактика		2	0	0	
2.4. Загальні підходи до реабілітації та диспансеризації хворих на інфекційні захворювання		2	0	0	
2.4.1. Принципи реабілітації, диспансеризації хворих на інфекційні захворювання. Функції та організація роботи лікаря КІЗ					
2.4.2. Особливості спостереження за особами із «декретованого контингенту»		2	0	0	
2.5. Принципи профілактики інфекційних хвороб		2	0	0	
2.5.1. Специфічна профілактика інфекційних хвороб. Вакцинопрофілактика					
2.5.2. Неспецифічна профілактика інфекційних хвороб		2	0	0	
2.5.3. Дезінфекція		2	0	0	
2.5.3.1. Методи та засоби дезінфекції в осередку інфекційних хвороб					
2.5.3.2. Методи та засоби дезінфекції в інфекційних стаціонарах. Профілактика внутрішньолікарняного інфікування					
2.5.3.3. Методи та засоби дезінфекції при особливо небезпечних інфекціях					
2.5.4. Дезінсекція та дератизація		2	0	0	

ОК 3. ОСНОВНІ КЛІНІЧНІ СИМПТОМИ ТА СИНДРОМИ ПРИ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБАХ	24	22	2	0	залік
3.1. Семіотика інфекційних хвороб. Поняття термінів «симптом» та «синдром»		0	2	0	
3.2. Основні клінічні синдроми: інтоксикаційний, діареї, дегідратаційний		4	0	0	
3.2. Основні клінічні синдроми: катаральний, респіраторний		2	0	0	
3.2. Основні клінічні синдроми: менінгеальний, судомний		4	0	0	
3.2. Основні клінічні синдроми: жовтяничний, гепатолієнальний, артралгічний		4	0	0	
3.2. Основні клінічні синдроми: лімфаденопатії		4	0	0	
3.2. Основні клінічні синдроми: екзантеми та енантеми		2	0	0	
3.3. Типи та диференційна діагностика гарячок		2	0	0	
ОК 4. ІНФЕКЦІЇ ТА ІНВАЗІЇ З ПЕРЕВАЖНО ФЕКАЛЬНО-ОРАЛЬНИМ МЕХАНІЗМОМ ЗАРАЖЕННЯ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація	186	176	6	4	залік
4.1. Черевний тиф і паратифи А, В, С		8	2	0	
4.2. Сальмонельоз		8	0	2	
4.2. Харчові токсикоінфекції		6	0	0	
4.3. Шигельоз		6	0	2	
4.4. Ботулізм		6	2	0	
4.5. Вірусні діареї		2	0	0	
4.5. Вірусні діареї (ротавірусна хвороба)		2	0	0	
4.5. Вірусні діареї (ентеровірусні захворювання)		6	0	0	
4.5. Вірусні діареї (поліомієліт)		6	0	0	
4.6. Ешерієози		6	0	0	
4.7. Кишковий ієрсиніоз, псевдотуберкульоз		6	0	0	

4.9. Протозойні інвазії кишечника		6	0	0	
4.9.1. Амебіаз					
4.9.2. Балантидіаз		4	0	0	
4.9.3. Лямбліоз		6	0	0	
4.9.4. Криптоспоридіоз		4	0	0	
4.10. Гельмінтози		0	2	0	
4.10.1. Клас: нематодози		4	0	0	
4.10.1.1. Ентеробіоз					
4.10.1.2. Аскаридоз		4	0	0	
4.10.1.3. Трихоцефальоз		4	0	0	
4.10.1.4. Стронгілоїдоз		4	0	0	
4.10.1.5. Анкілостомідози		4	0	0	
4.10.1.6. Трихінельоз		4	0	0	
4.10.1.7. Дирофіляріоз		4	0	0	
4.10.1.8. Філяріїдози		4	0	0	
4.10.1.8.1. Вухеріоз		2	0	0	
4.10.1.8.2. Лоаоз		2	0	0	
4.10.1.8.3. Онхоцеркоз		2	0	0	
4.10.1.8.4. Мансонельоз		2	0	0	
4.10.2. Клас: цестодози		2	0	0	
4.10.2.1. Теніаринхоз		4	0	0	
4.10.2.2. Теніоз		4	0	0	
4.10.2.3. Гіменолепідоз		4	0	0	
4.10.2.4. Дифілоботріоз		2	0	0	
4.10.2.5. Ехінококоз		6	0	0	
4.10.2.5.1. Гидативний ехінококоз		2	0	0	
4.10.2.5.2. Альвеолярний ехінококоз		2	0	0	
4.10.2.5.3. Інші види ехінококозу		2	0	0	
4.10.2.5.4. Цистицеркоз		6	0	0	
4.10.3. Клас: трематодози		2	0	0	
4.10.3.1. Опісторхоз		4	0	0	
4.10.3.2. Шистосомози		4	0	0	
4.10.3.3. Фасціольоз		6	0	0	
4.10.3.4. Клонорхоз		2	0	0	
4.10.3.5. Парагонімоз		2	0	0	
ОК 5. ВІРУСНІ ГЕПАТИТИ	62	54	4	4	залік
5.1. Анатомио-фізіологічні особливості печінки і жовчних шляхів		2	0	0	
5.1.1. Структура і функції печінки		0	2	0	
5.1.2. Обмін білірубіну та його порушення		2	0	0	
5.1.3. Патоморфологія печінки		2	0	0	
5.2. Методи діагностики, що використовуються для обстеження		2	0	0	

хворих на вірусні гепатити					
5.2.1. Загальноклінічні методи дослідження		2	0	0	
5.2.2. Біохімічні методи дослідження		2	0	0	
5.2.3. Інструментальні методи дослідження		2	0	0	
5.2.4. Специфічні методи дослідження		0	0	2	
5.3. Диференційна діагностика жовтяниць		2	0	0	
5.3.1. Надпечінкові жовтяниці		2	0	0	
5.3.2. Паренхіматозні жовтяниці		2	0	0	
5.3.3. Підпечінкові жовтяниці		2	0	0	
5.4. Жовтяниці у вагітних: класифікація, етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація		2	0	0	
5.5. Класифікація вірусних гепатитів		2	0	0	
5.6. Етіологія та епідеміологія вірусних гепатитів А, Е		2	0	0	
5.6. Етіологія та епідеміологія вірусних гепатитів В		2	0	0	
5.6. Етіологія та епідеміологія вірусних гепатитів D		2	0	0	
5.6. Етіологія та епідеміологія вірусних гепатитів С		2	0	0	
5.7. Патогенез вірусних гепатитів А, Е		2	0	0	
5.7. Патогенез вірусного гепатиту В		2	0	0	
5.7. Патогенез вірусного гепатиту D		2	0	0	
5.7. Патогенез вірусних гепатитів С		2	0	0	
5.8. Інші вірусні гепатити		2	0	0	
5.9. Клінічні особливості перебігу гострих та хронічних вірусних гепатитів.		2	0	0	
5.10. Мікст-гепатити					
5.11. Діагностика та диференційна діагностика вірусних гепатитів		0	0	2	
5.12. Наслідки вірусних гепатитів		2	0	0	
5.13. Принципи лікування гострих та хронічних вірусних гепатитів		0	2	0	
5.13.1. Етіотропна терапія вірусних гепатитів		2	0	0	
5.13.2. Патогенетична терапія		2	0	0	

вірусних гепатитів. 5.13.3. Симптоматичні засоби та інші методи лікування вірусних гепатитів					
5.14. Реабілітація та диспансеризація. 5.15. Профілактика вірусних гепатитів		2	0	0	
ОК 6. ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ З ПОВІТРЯНО-КРАПЛИННИМ ШЛЯХОМ ПЕРЕДАЧІ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація	168	160	4	4	залік
6.1. Грип		6		2	
6.1.1.Сезонний		4		0	
6.1.2. Пандемічний		6	0	0	
6.1.3. Пташиний		4		0	
6.2. Гострі респіраторні вірусні інфекції		4	2	0	
6.2.1. Парагрип		4	0	0	
6.2.2. Аденовірусна інфекція		6	0	0	
6.2.3. Риновірусна інфекція		2	0	0	
6.2.4. Реовірусна інфекція		2	0	0	
6.2.5. Респіраторно-синцитіальна інфекція		4	0	0	
6.2.6. Коронавірусна інфекція. Тяжкий гострий респіраторний синдром (SARS).		6	0	0	
6.2.6. Коронавірусна інфекція. COVID-19		12	2	0	
6.2.7. Бокавірусна інфекція		2	0	0	
6.2.8. Метапневмовірусна інфекція		4	0	0	
6.3. Атипові пневмонії		6	0	0	
6.3.1. Респіраторний мікоплазмоз		4	0	0	
6.3.2. Респіраторний хламідіоз		2	0	0	
6.3.3. Орнітоз		6	0	0	
6.3.4. Легіонельоз		6	0	0	
6.3.5. Пневмоцистоз		6	0	0	
6.4. Герпесвірусні інфекції (етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація)		6		0	

6.4.1. Захворювання, викликані вірусами простого герпесу (HSV-1/2)		4		0	
6.4.2. Вітряна віспа та оперізуючий герпес (VZV)		6	0	0	
6.4.3. Захворювання, спричинені вірусом Епштейна-Барр (EBV-інфекція)		6	0	0	
6.4.5. Цитомегаловірусна інфекція (CMV)		6	0	0	
6.4.6. Раптова екзантема (HHV-6)		4		0	
6.4.7. Синдром хронічної втоми (HHV-7)		4		0	
6.4.8. Саркома Капоши (HHV-8)		4		0	
6.5. Бактеріальні крапельні інфекції: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація		6	0	0	
6.5.1. Ангіна		6	0	0	
6.5.2. Дифтерія		6	0	2	
6.5.3. Скарлатина		6	0	0	
ОК 7. «ДИТЯЧІ» ІНФЕКЦІЇ У ДОРΟΣЛИХ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація, карантинні засоби	24	18	4	2	залік
7.1. Кір		4	2	0	
7.2. Краснуха		4	2	0	
7.3. Епідемічний паротит		2		2	
7.4. Кашлюк та паракашлюк		6		0	
7.5. Парвовірусна інфекція		2		0	
ОК 8. ТРАНСМІСИВНІ ІНФЕКЦІЇ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація	72	64	4	4	залік
8.1. Рикетсіози		4	0	0	
8.1.1. Епідемічний висипний тиф та хвороба Брілла		4	2	0	
8.1.2. Ендемічний (щурячий, блошиний) висипний тиф		2	0	0	

8.1.3. Ку-гарячка		4	0	2	
8.1.4. Кліщовий пароксизмальний рикетсіоз		2	0	0	
8.1.5. Марсельська гарячка		2	0	0	
8.1.6. Везикульозний рикетсіоз		2	0	0	
8.1.7. Північно-азіатський кліщовий рикетсіоз		2	0	0	
8.1.8. Гарячка цуцугамуші		2	0	0	
8.2. Бартонельози		2	0	0	
8.2.1. Хвороба Карріона		2	0	0	
8.2.2. Волинська гарячка		2	0	0	
8.2.3. Хвороба від котячих подряпин.		2	0	0	
8.3. Ерліхіози		2	0	0	
8.3.1. Гранулоцитарний анаплазмоз людини		2	0	0	
8.3.2. Моноцитарний ерліхіоз людини		2	0	0	
8.4. Трипаносомози		2	0		
8.4.1. Африканський трипаносомоз		2	0	0	
8.4.2. Американський трипаносомоз		2	0	0	
8.5. Системний кліщовий бореліоз		4	2	0	
8.6. Малярія		4	0	2	
8.7. Арбовірусні енцефаліти (загальна характеристика)		0	0	0	
8.7.1. Кліщовий енцефаліт		2	0	0	
8.7.2. Японський енцефаліт		2	0	0	
8.8. Лейшманіози		2	0		
8.8.1. Вісцеральний лейшманіоз		2	0	0	
8.8.2. Шкірний лейшманіоз		2	0	0	
8.9. Бабезіоз		2	0	0	
ОК 9. ЗООНОЗНІ ІНФЕКЦІЇ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація	60	52	4	4	залік
9.1. Бруцельоз		2	2	0	
9.2. Геморагічні гарячки		2	0	0	
9.2.1. Геморагічна гарячка Кримська-Конго		4	0	0	
9.2.2. Омська геморагічна гарячка		2	0	0	
9.2.3. Гарячка Денге		2	0	0	
9.2.4. Хантавірусна інфекція		2	0	0	
9.2.4.1. Геморагічна гарячка з нирковим синдромом		0	0	0	
9.2.4.2. Хантавірусний		4	0	0	

кардіопульмональний синдром					
9.2.5. Геморагічна гарячка долини Рифт-Валлі		4	0	0	
9.2.6. Москітна гарячка		2	0	0	
9.3. Сибірка		4	2	0	
9.4. Токсоплазмоз		4	0	0	
9.5. Туляремія		4	0	2	
9.6. Коксієльоз		2	0	0	
9.7. Сап		2	0	0	
9.8. Меліоїдоз		2	0	0	
9.9. Ящур		2	0	0	
9.10. Лептоспіроз		4	0	2	
ОК 10. РАНОВІ ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація	36	28	4	4	залік
10.1. Правець		6	2	0	
10.2. Сказ		6	2	0	
10.3. Бешиха		2	0	2	
10.4. Еризипелоїд		2	0	2	
10.5. Лепра		6	0	0	
10.6. Паравакціна		6	0	0	
ОК 11. ОСОБЛИВО НЕБЕЗПЕЧНІ ХВОРОБИ, КАРАНТИННІ ІНФЕКЦІЇ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація	32	26	4	2	залік
11.1. Холера		8	2	0	
11.2. Чума		6	0	2	
11.3. Особливо небезпечні геморагічні гарячки: Ебола, Ласса, Марбург, Жовта		4	2	0	
11.5. Натуральна та зоонозна мавпяча віспа		8	0	0	
ОК 12. НЕЙРОІНФЕКЦІЇ ТА ІНФЕКЦІЇ З ПЕРВАЖНИМ УРАЖЕННЯМ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи	36	30	4	2	залік

лікування, профілактика та диспансеризація					
12.1. Менінгококова інфекція		8	2	0	
12.2. Пневмококова інфекція		2	2	0	
12.3. Кліщовий, японський та каліфорнійський енцефаліти		2	0	2	
12.4. Гарячка Західного Нілу		6	0	0	
12.5. Поліомієліт		6	0	0	
12.6. Ентеровірусні захворювання Коксакі та ЕСНО		6	0	0	
ОК 13. СЕПСИС	12	-8	2	2	залік
13.1. Сучасні уявлення про етіопатогенез сепсису		2	0		
13.1.1. Найчастіші збудники сепсису в сучасних умовах. Проблеми резистентності та полірезистентності					
13.1.2. Системна запальна реакція та її імунологічні маркери. Значення цитокінів та інших медіаторів запалення в розвитку системної запальної відповіді		2	0	0	
13.2. Клінічні прояви сепсису: ураження органів та систем		2	0	0	
13.2.1. Класифікація сепсису. Клініко-патогенетичні форми хвороби		0	0	2	
13.2.2. Основні симптоми захворювання					
13.3. Синдром поліорганної недостатності та його клінічні прояви.		2	0	0	
13.4. Сучасні критерії діагностики сепсису					
13.5. Лікування сепсису		0	2	0	
13.5.1. Антибактеріальна терапія сепсису					
13.5.2. Патогенетична терапія сепсису					
ОК 14. ВІЛ-ІНФЕКЦІЯ	30	26	2	2	залік
14.1. Етіологія ВІЛ-інфекції					
14.2. Епідеміологія ВІЛ-інфекції. Нормативно-правові документи, що регламентують боротьбу з ВІЛ-інфекцією		4	0	0	
14.3. Імунологічні порушення при ВІЛ-інфекції. СНІД-індикаторні хвороби.		2	0	0	
14.4. Патогенез		2	0	0	

14.5. Стадії і клінічні прояви		4	0	0	
14.6. СНІД-асоційовані інфекції та інвазії		6	0	0	
14.7. Діагностика ВІЛ-інфекції / СНІДУ		2	0	0	
14.8. Лікування ВІЛ-інфекції/ СНІДУ		2	0	2	
14.9. ВІЛ-інфекція у вагітних		2	0	0	
14.10. Профілактика ВІЛ-інфекції		0	2	0	
14.11. Вторинні імунodefіцити		2	0	0	
ОК 15. ПРИОНОВІ ХВОРОБИ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування та профілактика	6	-4	0	2	залік
15.1. Хвороба Крейтцфельдта-Якоба		2	0	0	
15.2. Куру					
15.3. Синдром Герстмана-Штраусслера-Шейнкера		2	0	0	
15.4. Смертельне сімейне безсоння					
15.5. Скрепі					
15.6. Губчата енцефалопатія великої рогатої худоби		0	0	2	
ОК 16. МІКОЗИ: етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, диференційна діагностика, принципи лікування, профілактика та диспансеризація	6	4	0	2	залік
16.1. Кандидоз		2	0	0	
16.2. Аспергільоз		2	0	0	
16.3. Криптококоз		0	0	2	
16.4. Гістоплазмоз					
ОК 17. НЕВІДКЛАДНА ДОПОМОГА ТА ІНТЕНСИВНА ТЕРАПІЯ В КЛІНІЦІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ	42	34	6	2	залік
17.1. Організація та проведення невідкладної допомоги та інтенсивної терапії		2	0	0	
17.1.1. Організація відділень (палат) інтенсивної терапії в інфекційних стаціонарах для лікування хворих з невідкладними станами		2	0	0	
17.1.2. Вибір засобів і методів інтенсивної терапії		2	0	0	
17.2. Основні види невідкладних		2	0	0	

станів (етіопатогенез, клінічні прояви, принципи діагностики та терапії, профілактика ускладнень)					
17.2. 1.Шок		2	0	0	
17.2.1.1. Інфекційно-токсичний шок		0	2	0	
17.2.1. 2. Дегідратаційний синдром (гостре зневоднення)		0	2	0	
17.2.1. 3. Анафілактичний шок		0	2	0	
17.2.2. Інфекційно-токсична енцефалопатія. Гостра печінкова недостатність		2	0	2	
17.2.3. Гостра недостатність дихання		2	0	0	
17.2.3.1. набряк легенів		2	0	0	
17.2.3.2. Порухення трахеобронхіальної прохідності		2	0	0	
17.2.3.3. Гострий респіраторний дистрес-синдром у дорослих		2	0	0	
17.2.4. Гостра серцева недостатність		2	0	0	
17.2.5. набряк і набухання головного мозку		2	0	0	
17.2.6. Церебральна гіпертензія		2	0	0	
17.2.7. Гостра ниркова недостатність		2	0	0	
17.2.8. Гостра надниркова недостатність		2	0	0	
17.2.9. Геморагічний синдром (ДВЗ-синдром)		2	0	0	
17.2.10. Коматозні стани					
17.2.10.1.Класифікація коматозних станів. Свідомість та оцінка ступеню її порушення		2	0	0	
17.2.10.2. Диференційна діагностика окремих коматозних станів					
РАЗОМ:	936	842	54	40	
ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ ОСВІТНОЇ ЧАСТИНИ ПРОГРАМИ – 3,13 кредити ECTS					

ПЛАН СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

Назва теми	Кількість годин
ОК1. ОРГАНІЗАЦІЯ НАДАННЯ ДОПОМОГИ ІНФЕКЦІЙНИМ ХВОРИМ В УКРАЇНІ	2
1.2. Організація інфекційної служби і основні напрямки боротьби з інфекційними хворобами в сучасних умовах	2
ОК 2. ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ	2
2.1. Поняття про інфекційний процес	2
2.1.1. Збудники інфекційних захворювань. Класифікація інфекційних захворювань	2
ОК 3. ОСНОВНІ КЛІНІЧНІ СИМПТОМИ ТА СИНДРОМИ ПРИ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБАХ	2
3.1. Семіотика інфекційних хвороб. Поняття термінів «симптом» та «синдром»	2
ОК 4. ІНФЕКЦІЇ ТА ІНВАЗІЇ З ПЕРЕВАЖНО ФЕКАЛЬНО-ОРАЛЬНИМ МЕХАНІЗМОМ ЗАРАЖЕННЯ	6
4.1. Черевний тиф і паратифи А, В, С	2
4.4. Ботулізм	2
4.10. Гельмінтози	2
ОК 5. ВІРУСНІ ГЕПАТИТИ	4
5.1.1. Структура і функції печінки	2
5.13. Принципи лікування гострих та хронічних вірусних гепатитів	2
ОК 6. ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ З ПОВІТРЯНО-КРАПЛИННИМ ШЛЯХОМ ПЕРЕДАЧІ	4
6.2. Гострі респіраторні вірусні інфекції	2
6.2.6. Коронавірусна інфекція. COVID-19	2
ОК 7. «ДИТЯЧІ» ІНФЕКЦІЇ У ДОРΟΣЛИХ	4
7.1. Кір	2
7.2. Краснуха	2
ОК 8. ТРАНСМІСИВНІ ІНФЕКЦІЇ	4
8.1.1. Епідемічний висипний тиф та хвороба Брілла	2
8.5. Системний кліщовий бореліоз	2
ОК 9. ЗООНОЗНІ ІНФЕКЦІЇ	4
9.1. Бруцельоз	2
9.3. Сибірка	2
ОК 10. РАНОВІ ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ	4
10.1. Правець	2
10.2. Сказ	2
ОК 11. ОСОБЛИВО НЕБЕЗПЕЧНІ ХВОРОБИ, КАРАНТИННІ ІНФЕКЦІЇ	4
11.1. Холера	2
11.3. Особливо небезпечні геморагічні гарячки: Ебола, Ласса, Марбург, Жовта	2

ОК 12. НЕЙРОІНФЕКЦІЇ ТА ІНФЕКЦІЇ З ПЕРВАЖНИМ УРАЖЕННЯМ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ	4
12.1. Менінгококова інфекція	2
12.2. Пневмококова інфекція	2
ОК 13. СЕПСИС	2
13.4. Сучасні критерії діагностики сепсису	2
13.5. Лікування сепсису	
13.5.1. Антибактеріальна терапія сепсису	
13.5.2. Патогенетична терапія сепсису	
ОК 14. ВІЛ-ІНФЕКЦІЯ	2
14.10. Профілактика ВІЛ-інфекції	2
ОК 15. ПРИОНОВІ ХВОРОБИ	0
ОК 16. МІКОЗИ	0
ОК 17. НЕВІДКЛАДНА ДОПОМОГА ТА ІНТЕНСИВНА ТЕРАПІЯ В КЛІНІЦІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ	6
17.2.1.1. Інфекційно-токсичний шок	2
17.2.1. 2. Дегідратаційний синдром (гостре зневоднення)	2
17.2.1. 3. Анафілактичний шок	2
РАЗОМ	54

ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Назва теми	Кількість годин
ОК1. ОРГАНІЗАЦІЯ НАДАННЯ ДОПОМОГИ ІНФЕКЦІЙНИМ ХВОРИМ В УКРАЇНІ	0
ОК 2. ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ	0
ОК 3. ОСНОВНІ КЛІНІЧНІ СИМПТОМИ ТА СИНДРОМИ ПРИ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБАХ	0
ОК 4. ІНФЕКЦІЇ ТА ІНВАЗІЇ З ПЕРЕВАЖНО ФЕКАЛЬНО-ОРАЛЬНИМ МЕХАНІЗМОМ ЗАРАЖЕННЯ	4
4.2. Сальмонельоз	2
4.3. Шигельоз	2
ОК 5. ВІРУСНІ ГЕПАТИТИ	4
5.2.4. Специфічні методи дослідження	2
5.11. Діагностика та диференційна діагностика вірусних гепатитів	2
ОК 6. ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ З ПОВІТРЯНО-КРАПЛИННИМ ШЛЯХОМ ПЕРЕДАЧІ	4
6.1. Грип	2
6.5.2. Дифтерія	2
ОК 7. «ДИТЯЧІ» ІНФЕКЦІЇ У ДОРΟΣЛИХ	2
7.3. Епідемічний паротит	2
ОК 8. ТРАНСМІСИВНІ ІНФЕКЦІЇ	4
8.1.3. Ку-гарячка	2
8.6. Малярія	2

ОК 9. ЗООНОЗНІ ІНФЕКЦІЇ	4
9.5. Туляремія	2
9.10. Лептоспіроз	2
ОК 10. РАНОВІ ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ	4
10.3. Бешиха	2
10.4. Еризипелоїд	2
ОК 11. ОСОБЛИВО НЕБЕЗПЕЧНІ ХВОРОБИ, КАРАНТИННІ ІНФЕКЦІЇ	2
11.2. Чума	2
ОК 12. НЕЙРОІНФЕКЦІЇ ТА ІНФЕКЦІЇ З ПЕРВАЖНИМ УРАЖЕННЯМ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ	2
12.3. Кліщовий, японський та каліфорнійський енцефаліти	2
ОК 13. СЕПСИС	2
13.2.1. Класифікація сепсису. Клініко-патогенетичні форми хвороби	2
ОК 14. ВІЛ-ІНФЕКЦІЯ	2
14.8. Лікування ВІЛ-інфекції/ СНІДУ	2
ОК 15. ПРИОНОВІ ХВОРОБИ	2
15.5. Скрепі	2
15.6. Губчата енцефалопатія великої рогатої худоби	2
ОК 16. МІКОЗИ	2
16.3. Криптококоз	2
16.4. Гістоплазмоз	2
ОК 17. НЕВІДКЛАДНА ДОПОМОГА ТА ІНТЕНСИВНА ТЕРАПІЯ В КЛІНІЦІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ	2
17.2.2. Інфекційно-токсична енцефалопатія. Гостра печінкова недостатність	2
РАЗОМ	40